

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 26 листопада 2008 року • № 133 (2085) • Ціна вільна

ЗАХИСТ БЕЗ КАПІТАНА

26 листопада. 21.45. Донецьк. Стадіон "Олімпійський".

Після впевненої перемоги в першому турі Ліги чемпіонів над "Базелем", навряд чи ми могли повірити в те, що за два тури до завершення групового турніру гірники втратять навіть теоретичні шанси поборотися за вихід із групи. Тому звітний поєдинок, знову ж таки проти "Базеля", якому вже втрачати немає чого, можна назвати моментом істини. Команда Крістіана Гроса, зігравши внічию із "Барселоною" в минулому турі, довела, що аутсайдер не безнадійний. Цікаво, чим сьогодні на таку заявку зможе відповісти пан Луческу.

— Про важливість цієї зустрічі говорити зайвий раз не доводиться. Всі це розуміють, — **заявив на початку прес-конференції Луческу**. — І Фернандиньо, і Срна відновилися і в понеділок тренувалися. На жаль, на вечірньому тренуванні ми втратили Чигринського. Дмитра можуть замінити Іщенко або Єзерський. Інший вихід із ситуації — повернути в оборону Левандовського або Хюбшмана.

На запитання до тренера, хто складе пару нападників за відсутності Брандау, Луческу відзначив, що цю проблему вирішуватиме, але обговорювати її не хотів би. "Зовсім два різних змагання — чемпіонат України і Ліга чемпіонів, і тут, у Лізі, багато що залежить від того, як гравці виконуватимуть те, про що ми домовляємося на установці. Тому, можливо, гратимемо у два нападники, а можливо, з одним і робитимемо ставку на гравців, які підключатимуться до завершальних фаз атаки з глибини", — зауважив наставник гірників.

Говорячи про свого суперника, Луческу відзначив, що "Базель" — це потужна професійна команда, дуже міцна, де вісім гравців зі зростом понад 185 сантиметрів. Плюс команда грає в одному темпі. Навіть програючи удома "Барселоні" — 0:5, вони все одно продовжували гнути свою лінію. Команда досягла певних успіхів: "Базель" посідає перше місце у чемпіонаті Швейцарії, переміг у Кубку. Тому найважливіше — не заробляти фолів, не приводити до свого штрафного високих гравців команди-суперниці. Зрозуміло, такій потужній команді, яка базується на атлетичній підготовці, буде складніше, якщо ми гратимемо низом, швидко. Напевно, це створить деякі проблеми швейцарцям. Вони матимуть певну перевагу на "другому" поверсі, ми ж, швидше за все, матимемо перевагу у грі низом".

Матч обслуговуватиме бригада арбітрів з Ісландії на чолі із Кристінном Якобсоном. На лініях йому допомагатимуть Сігурдур-Олі Торлейфссон та Інгвар Гудфіннссон. Пряма трансляція — на каналі ТРК "Україна".

Ексклюзив

Максим ШАЦЬКИХ:

ДРУЖИНА БАЧИТЬ МЕНЕ ТРЕНЕРОМ

Кого з нинішніх гравців "Динамо" можна віднести до когорти "святих"? Таких зараз двоє – Олександр Шовковський, який вірою і правдою служить киянам усе своє життя, та Максим Шацьких. Уявляю, який перманентний шквал обурень звалиться на мене за те, що порівняв ім'я Шацьких із святим. Твій розум повністю затьмарився чи ти зараз жартував – приблизно таке багато хто з вас подумав. Облиште! Я багатьом скептикам на достеменних фактах доведу логічність свого твердження.

Факт перший: Максим Шацьких є третім бомбардиром київського клубу за всю історію. Більше за нього забивали лише Олег Блохін та Сергій Ребров.

Факт другий: Максим Шацьких за кількістю голів у чемпіонатах України теж входить до трійки найкращих.

Факт третій: Бай, як кличуть Шацьких, двічі ставав найкращим бомбардиром чемпіонату України. До того ж, з гросмейстерськими показниками результативності – 20 та 22 м'ячі за сезон.

Чи цього не достатньо, щоб зняти перед Максимом капелюх і при зустрічі з ним сказати велике спасибі. І не посміхатися за спиною, думаючи, який він незграба або ж вигукувати неприємні слова з трибун стадіону при нереалізованому моменті Макса. Ви просто підіть і скажіть це в очі Шацьких. Але обґрунтуйте й доведіть свої слова. І попередньо пам'ятайте про три вищезгадані факти. Якщо не доведете свої аргументи, можете опинитися в глибокому нокдауні. Або ж відразу в нокауті. І це буде справедливо! Адже за наклепи декому з акул пера вже діставалося від Максима.

Див. 4 — 5 стор.

Враження

БІЛІ МУХИ НАЛЕТІЛИ...

Білі мухи налетіли,
Все подвір'я стало білим,
Не злічити білих мух,
Що летять неначе пух...
Максим РИЛЬСЬКИЙ.

Внаслідок того, що матч між маріупольським "Іллічівцем" та київським "Динамо" був перенесений, перший тур другого кола виявився не зовсім повноцінним. Це щодо кількості зустрічей. Щодо якості... Тут загалом усе було, як завжди. Також зазначений етап української першості у прем'єр-лізі відзначився відсутністю такого поєдинку, що зазвичай називають центральним. Третьою – і найбільш яскравою – ознакою шістнадцятого ігрового дня є надзвичайно складні погодні умови (зима до нас знову прийшла неочікувано), які подеколи відтінювали власне гру у шкіряний м'яч.

Одну зустріч навіть довелося перенести, щоправда, зміни у розкладі були косметичними: київські каноніри свій переможний із "Чорноморцем" "двобій" розпочали на годину пізніше, бо поле стадіону ім. В.М.Банникова було засніженим настільки, що це виявилося несумісним із футболом. Після **такого** *виникає переконаність у необхідності прийняття постанови на найвищому державному рівні, котра зобов'язувала б клуби прем'єр-ліги за кілька років обзавестися критими манежами. Такі приміщення дозволили б уникати нашої залежності від примх погоди, а також зробили б вітчизняний аналог системи "осінь-весна" щодо проведення чемпіонату справжнім, а не фіктивним.*

Як і передбачав "УФ", "Шахтар" "проковтнув" львівських дебютантів еліти, не моргнувши й оком, і цим самим узяв переконливий реванш за осічку в першому колі. Нехай не вводить в оману читача, котрий не бачив гри, той факт, що гірники відкрили рахунок тільки в другому таймі – протягом усієї зустрічі донеччани впевнено контролювали перебіг подій на полі, а не довести матч до логічного завершення вони змогли тільки "завдяки" традиційним для них у цьому сезоні нехлюйству, невезінню та "втраті концентрації на останніх хвилинах". Знову на позиції другого опорного півзахисника грав Олексій Гай, що дозволяє зробити припущення про поступове завоювання цим, без жодного сумніву, обдарованим гравцем твердого місця в основі "Шахтаря". Олексій відплатив за довіру Луческу голом, який став запорукою перемоги в поєдинку, де гірники витратили зовсім небагато зусиль. І це правильно – матч (на жаль, лише за місце в Кубку УЄФА) з "Базелем" на носі.

Дещо складніше було харківському "Металісту", котрий після безпроблемного першого тайму домашньої гри з луганською "Зорею" у другому дозволив гостям скоротити гандикап, а моментами навіть закрадалася думка про можливість повторення сценарію попереднього матчу команди Мирона Маркевича, коли та дозволила сусідам із ФК "Харків" здобути нічию. Проте все для слобожан обійшлося благополучно і вони до складної гри із турецьким "Галатасараєм" підходять у доброму гуморі.

Найсильніше враження залишив львівський матч, де місцеві "Карпати" мали б здобувати перемогу у грі з донецьким "Металургом", одначе задовольнилися нічиєю. Точніше кажучи, вразила саме гра господарів, які виявилися на голову сильнішими за команду гостей, а вона, нагадаю, в поточному сезоні стабільно перебуває у трійці лідерів прем'єр-ліги. Провідні атакуючі гравці донецької команди – Фернандеш, Кінгслі, Макридіс – простояли увесь відведений їм ігровий час. Особливо прикро було спостерігати за діями талановитого болгарина Велізара Димитрова, який біля карного майданчика львів'ян ходив навшпиньки, мов карлик біля унітазу. Мені стає лячно за долю нашої країни в таблиці коефіцієнтів УЄФА, якщо донеччани якимось дивом таки посядуть підсумкове друге місце у першості. Можливо, мають рацію окремі фахівці, котрі наполягають на тому, що колектив Ніколая Костова є величиною "дутою" і ось-ось почнеться його сповзання щаблями турнірної таблиці. Хоча зазначеного "сповзання" очікують із часу перших успішних матчів "металургів", а воно все ніяк не настає.

Серед головних підсумків дебютного ігрового дня другого кола (крім того, що більшість українських стадіонів не готові до серйозних кліматичних випробувань – про це ми знали і до того) є те, що донецький "Шахтар" скоротив відставання від "лігочемпіонського" другого місця вже до шести очок. Становище донеччан, яке ще порівняно недавно здавалося безнадійним, покращується від матчу до матчу. Чого не скажеш про справи "Дніпра": з такими темпами підопічні Володимира Безсонова залишаться в наступному сезоні взагалі без єврокубків. І як тут не згадаєш, що новий дніпропетровський стадіон-красень, на якому місцева команда здобула тільки одну перемогу, побудований на місці кладовища...

Володимир БАНЯС.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 16 ТУРУ

Гравець туру

Павел ХАЙДУЧЕК:

ТРЕБА БУДЕ ЗАТЕЛЕФОНУВАТИ СОБІ

Ситуація, в якій "Таврія" опинилася після першого кола прем'єр-ліги, зобов'язувала сімферопольців у кожному матчі грати виключно на перемогу, причому, незважаючи на статус суперника, адже в іншому разі можна і не помітити, як втратиш прописку в еліті. Вирішення турнірних завдань кримчани не захотіли відкладати на весну, відсвяткувавши у 16-му турі почасти сенсаційну вікторію в Дніпропетровську (1:0), підопічні Сергія Пучкова зробили впевнений крок убік від прірви. Героєм матчу з „Дніпром" став польський легіонер Павел Хайдучек, який фантастичним, за виконанням, ударом приніс перемогу сімферопольцям.

— Павле, ви знаєте, що ви стали найкращим гравцем туру за версією „УФ"?

— *(Сміється)*. Це – добре. Що я можу сказати? Для мене це водночас несподівано, але й дуже приємно.

— Ви раніше забивали голи настільки дальніми ударами?

— Коли виступав за грецький „Олімпіакос", Волоу мені вдалося забити приблизно такий самий гол.

— Перемогли „Дніпро", на вашу думку, закономірно?

— Я гадаю, так. Ми мали моменти, щоб забити ще, але й перемога 1:0 нас влаштувала. Благо, цього разу судді відсудили нормально, не так як в останніх матчах. А ще приємно, що нарешті ми в обороні відіграли добре, і не пропустили.

— Кого б ви виділили у складі „дніпрян"?

— Непогано діяв у центрі поля Назаренко. Важко було протистояти флангам „Дніпра", де грають спритні футболісти.

— Після 16 турів „Таврія" посідає 13-е місце. Чому так низько?

— Ми самі ставимо це питання. Я думаю, що в найближчому майбутньому ми будемо перебувати вище у турнірній таблиці.

— За національністю ви – поляк. Зі своїми співвітчизниками, донеччанином Маріушем Левандовським та харків'янином Северином Ганцарчиком, знайомі?

— Так. Намагаємось телефонувати один одному після кожного туру прем'єр-ліги. Щойно привітав Северина із 27-річчям. Він запрошував до себе, але у мене щільний графік, через те я не зміг поїхати до нього.

— Кого вважаєте найкращим сучасним польським гравцем?

— Блащиковського із дортмундської „Борусії". Маріуш Левандовський також входить до цієї когорти...

— У вас на рингтоні власного мобільного грає пісня співачки Dido „Thank you". Вона ваша улюблена виконавиця?

— Ні, це рингтон мобільного оператора „Life". Мені всі про цю пісню говорять, треба буде зателефонувати собі та послухати.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Відверто

Сергій ДАНИЛОВСЬКИЙ:

ЗАВДАННЯ — ВИБОРОТИ ОДИН З КОМПЛЕКТІВ МЕДАЛЕЙ

Цього футболіста особливо представляти не потрібно. Сьогодні із впевненістю можна констатувати, що хавбек донецького "Металурга" Сергій Даниловський – один із найдосвідченіших в українському чемпіонаті. Варто відзначити, що футбольна кар'єра цього гравця розпочиналася у Львові.

ЛЬВІВ ДЛЯ МЕНЕ РІДНЕ МІСТО

— Сергію, як часто тобі доводиться бувати у Львові?

— За першої зручної нагоди намагаюся їхати до Львова. Без перебільшення можу сказати, що це моє рідне місто. Та перебуваючи нині в Донецьку, не так просто приїхати до Львова, адже відстань доволі велика.

— Скажімо, в майбутньому де плануєш оселитись?

— Однозначно, що у Львові. Саме з цього міста моя дружина. Там у мене власне помешкання, багато друзів. Альтернативи в Україні Львову я не бачу.

— Коли ти грав за "Чорноморець", чи не виникало бажання саме в Одесі кинути "домашній якір"?

— Не раз партнери по "Чорноморцю" говорили, щоб перебирався до берегів Чорного моря, але Львів мені рідніший.

— У суботу твій нинішній клуб грав із "Карпатами". Чи мав нагоду погуляти містом?

— Часу було обмаль. Лише відвідав батьків дружини і — все. До готелю навідувались мої друзі. Ось уже скоро буде відпустка, і вже тоді буде нагода прогулятися містом.

— До речі, як плануєш провести відпустку?

— Більшість часу проведу в місті Лева. Мабуть, на кілька днів із друзями поїдемо в Карпати. Можливо, з дружиною відпочинемо у теплих краях. Загалом іще не визначився, чим буду займатись.

МАТЧІ РІДНОЇ КОМАНДИ — ДОДАТКОВИЙ СТИМУЛ

— Сергію, у нинішньому чемпіонаті ти більше часу проводиш на лаві запасних. Що сталося?

— У команді висока конкуренція, тому на кожному тренуванні доводиться доводити свою спроможність потрапляти до основного складу. Мабуть, тренерам краще знати, кого ставити до першої одинадцятки. Наш керманич Нікола Костов має своє бачення тренувального процесу і самої гри.

— Чим можна пояснити впевнену гру "Металурга" у чемпіонаті?

— Мабуть, хорошим підбором виконавців, які справді готові вирішувати серйозні завдання. На поле ми виходимо єдиним колективом і намагаємось виконати завдання тренерів.

— На початку чемпіонату в команді з'явилися Макридіс та Димитров. Твоє враження про цих гравців?

— Це справді гравці високого класу, і, однозначно, вони підсилили команду. Поза футбольним полем – це хороші люди.

— Повернімося до останньої гри, в якій "Металург" грав проти "Карпат"...

— Ми доволі серйозно готувалися до матчу з "Карпатами". У Львові завжди важко грати будь-якій команді. В останніх матчах львів'яни набрали хорошої ходи, тому ми намагалися добре вивчити їхню гру.

— Ти з'явився в основному складу. Це для тебе було несподівано?

— Десь у душі очікував, що тренери довірять мені вийти в основі. На матчі проти своєї колишньої команди завжди налаштовуюсь по-особливому.

— Саме таке налаштування дозволило тобі забити гол?

— Можливо, й так. Після виконання штрафного я вдало обрав позицію і на мить випередив оборонця "Карпат". Це й дозволило мені виграти верхову дуель та влучно пробити у дальній від воротаря кут воріт. До речі, мені щастить у матчах проти "Карпат" забивати голи. Таке траплялося, коли я грав за "Чорноморець", адже відзначався і в Одесі, і в Львові.

— Яке враження на тебе справили "Карпати"?

— Хороша молода команда, яка здатна попсувати нерви будь-якій команді. Проти нас львів'яни краще провели другий тайм.

— Нічийний результат по грі?

— Були складні погодні умови і командам було важко показати технічний футбол. Тому було багато боротьби і, на мою думку, результат по грі.

ЗАВДАННЯ — ЗДОБУТТЯ МЕДАЛЕЙ

— Яке завдання поставило керівництво перед командою?

— Завдання вибороти один із комплектів медалей і пробитися в єврокубки.

— Чи конкретизували керівники: Лігу чемпіонів чи Кубок УЄФА?

— Про конкретний турнір не йшлося. Хоча, безперечно, кортить зіграти у Лізі чемпіонів, але й у Кубку УЄФА, який із наступного року матиме нову назву, теж престижно зіграти.

— Ти віриш, що вам до снаги справді вибороти одну із путівок у єврокубки?

— Наразі шанси у нас непогані. Та для цього нам необхідно добре завершити сезон, що буде зробити доволі непросто. Але потрібно вірити і докладати максимум зусиль для втілення накреслених планів.

— Тобі вже доводилось відчути смак єврокубкових баталій...

— Тому знову хочеться пограти з європейськими командами. Такі турніри – неоцінимий досвід.

— Чи до снаги вам боротися з "Динамо", "Шахтарем" та "Металістом"?

— Після першого кола ми довели, що до снаги. Хоча з перерахованими команди здобули лише очко. Це сталось у грі із "Шахтарем". На мою думку, не варто забувати і про "Ворсклу", яка показує доволі впевнену гру.

Павло ПИЛИПЧУК.

Команда	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо		1:2	1:0				2:0	5:0	4:0		3:0			2:0		1:0	15	12	1	2	36-7	37
2. Металіст				3:1				2:1		2:0		3:1	3:0	2:0	1:1	0:0	16	10	4	2	28-12	34
3. Металург Д		0:2					3:1		1:0	1:0			2:1	2:0	3:0	2:0	16	10	3	3	22-10	33
4. Ворскла	2:2		1:0		1:0	1:0	1:1	0:1			0:0				2:1		16	8	6	2	17-10	30
5. Шахтар	1:0	2:2	1:1				2:2	3:1			4:2			3:0		2:0	16	7	7	2	24-12	28
6. Дніпро	1:3	2:0	1:1		0:0		1:2	1:1			1:0		0:1				16	6	6	4	14-11	24
7. Металург Зп		1:0								1:3	0:0	2:1	1:0	2:0	0:0	2:1	16	6	6	4	15-15	24
8. Зоря		1:1	0:2				0:0		1:0		1:2		1:1	2:1		1:1	16	5	6	5	18-23	21
9. Карпати		0:2	1:1	0:0	1:1	0:0	0:0					3:2		1:0			16	4	7	5	16-20	19
10. Чорноморець	0:3			0:1	0:3	1:1		1:3	3:0		2:0	0:1					16	5	2	9	16-20	17
11. Кривбас		1:3	1:2				1:0		1:1				1:1	0:0	1:1	2:0	16	3	7	6	13-20	16
12. Арсенал	0:2		0:1	0:0	0:0	0:1		1:1		1:0	1:1						16	3	5	8	12-20	14
13. Таврія	1:3			1:3	0:2	0:0			1:4	1:3		3:1			1:1		16	3	5	8	19-30	14
14. Іллічівець				1:3		1:2				1:0		2:1	3:3		1:1	2:0	15	3	3	9	12-24	12
15. ФК Харків	0:4			0:1	0:0	0:2		2:3	1:1	1:1		1:1					16	0	9	7	10-23	9
16. ФК Львів				0:0	2:0	0:1			2:4	0:2		0:1	2:4		1:0		16	2	3	11	9-24	9

Молодіжні команди

16 ТУР

20 листопада — четвер

Шахтар — ФК Львів — 1:1.

Голи: Федотов (32) — Яворський (85).

Металіст — Зоря — 3:0.

Голи: Джакобія (66, з пенальті, 77), Вірт (88).

Металург Зп — Кривбас — 3:1.

Голи: Акчурін (28), Пісоцький (42), Лобанів (90+2) — Дяків (67).

21 листопада — п'ятниця

Ворскла — ФК Харків — 3:0.

Голи: Романчик (3), Вовкодав (45), Голованьов (90+1).

Арсенал — Чорноморець — 1:0.

Гол: Литовченко (17).

23 листопада — субота

Дніпро — Таврія — 3:3.

Голи: Шахов (3, з пенальті), Зайнчковський (84) — Линьов (15, 64), Семенов (54, у свої ворота), Повальчук (90+1).

Карпати — Металург Д — 1:0.

Гол: Фурта (71).

4 грудня — четвер

Іллічівець — Динамо

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	16	12	3	1	42-8	39
2. Динамо	15	10	3	2	43-13	33
3. Дніпро	16	9	3	4	29-22	30
4. Металіст	16	9	2	5	26-16	29
5. Ворскла	16	9	2	5	27-20	29
6. ФК Харків	16	9	1	6	25-26	28
7. Металург Зп	16	8	3	5	27-24	27
8. Чорноморець	16	8	2	6	30-22	26
9. Іллічівець	15	7	2	6	24-22	23
10. Карпати	16	6	4	6	24-19	22
11. Металург Д	16	6	0	10	16-27	18
12. Арсенал	16	5	3	8	19-29	18
13. Кривбас	16	3	3	10	16-36	12
14. ФК Львів	16	3	3	10	15-36	12
15. Зоря	16	3	2	11	12-36	11
16. Таврія	16	0	4	12	15-34	4

У наступному турі зустрічають

27 листопада — четвер

Чорноморець — Металург Д

28 листопада — п'ятниця

Кривбас — Арсенал

ФК Харків — Металург Зп

Зоря — Ворскла

ФК Львів — Іллічівець

29 листопада — субота

Таврія — Металіст

Динамо — Дніпро

Шахтар — Карпати

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г(п)
Олександр Касьян ("Шахтар")	16	10(3)
Євген Коноплянка ("Дніпро")	15	8(5)
Роман Зозуля ("Динамо")	8	7(2)
Юрій Фурта ("Карпати")	12	7
Олександр Процюк (ФК "Харків")	14	7(3)
Ярослав Ракицький ("Шахтар")	15	7(3)
Михайло Малин ("Динамо")	7	6
Денис Васін ("Чорноморець")	8	6(3)

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Андрій Нестеров ("Металург" Зп)

Андрій Богданов ("Арсенал")

Владислав Кривенець (ФК "Харків")

Роша Батиста (ФК "Харків")

Василь Костюк ("Зоря")

Різван Аблітаров ("Дніпро")

Максим ШАЦЬКИХ:

ДРУЖИНА БАЧИТЬ МЕНЕ ТРЕНЕРОМ

Проти Доріна Гояна («Стяуа»).

Закінчення. Початок на 1 стор.

Я НЕ ЛЮБЛЮ, КОЛИ НА МЕНЕ КРИЧАТЬ

Розмову з Басеном, — ще одне прізвисько Шацьких, ми розпочали де-юре про нове "Динамо" Юрія Сьоміна, але де-факто підготували Максима до незручних особистих питань.

— Прихід Юрія Павловича "реанімував" "Динамо" у короткі терміни — і команда стала схожою сама на себе. Чому інші наставники не могли цього зробити?

— Якщо взяти останній рік, то при Дем'яненку ми показували непогані результати, принаймні на внутрішній арені здобули всі титули. А потім був спад. Але таке часом трапляється. У будь-якої команди бувають чорні смуги. Немає такої команди в світі, в якої не було скрутних часів.

— Однак такої ями, в якій опинилося "Динамо" минулої осені, не пам'ятаєш нікому. Команда встановила антирекорд Ліги чемпіонів, вам за це не було соромно?

— Звісно, було. Напевне, відбувся якийсь розлад всередині колективу. Це — життя, і від нього нікуди не втечеш. Добре, що ми видряпалися з тієї прірви. Головне, щоб надалі нічого подібного не сталося.

— Чехарда на тренерському містку теж дивувала. Особливо тоді, коли киян прийняв Сабо. Згодом після відставки Йожеф Йожефович стверджував, що його деякі футболісти "плавили".

— Я не можу сказати, хто займався цими чорними справами. Відповідатиму тільки за себе: я ніколи такого б собі не дозволив і не дозволю. Можливо, хтось і не любив його, але щоб виходити на поле і клеїти з себе "клоуна" — зась, адже на тебе і глядачі дивляться, і тисячі людей біля екранів телевізора.

— Багато хто з динамівців 90-х, кому довелося попрацювати з Сабо, стверджували, що спільну мову з ним знайти важко. У вас розбіжностей з ним не виникало?

— У кожного тренера повинна бути своя точку зору. Що стосується мене і Сабо, то в нас були нормальні робочі стосунки. Те, що він був занадто емоційним — так, і це іноді заважало на футбольному полі.

— Чим?

— Я не люблю, коли на мене кричать. Коли на кожну мою дію, кожний пас у бурхливій формі висловлюють невдоволення. Вважаю, що краще не чіпати футболістів під час матчу. Коли буде мікропауза, будь ласка, вкажіть на помилки, що і як треба робити. Або ж є перерва, за 15 хвилин якої можна все пояснити футболістові. А не вибігати до бровки поля і намагатися перекричати весь стадіон, аби почув гравець, який на протилежній половині.

— Коли біля керма став ЮрПалич, відбулася "чистка", що торкнулася в основному бразильців — Діого Ринкона, Родриго, Клебера та Майкла. На вашу думку, "кудесники м'яча" грали на команду чи більше думали про свої інтереси?

— Кожен з них намагався внести свою частку в успіх "Динамо". Та коли бразильців побільшало, це почало впливати на взаємодію з іншими. Не скажу, що їхні дії негативно позначилися на команді.

— Нещодавно Клебер в інтерв'ю одному з бразильських видань зізнався, що переїжджав до Києва з однією лише метою — заробити грошей...

— Якби він так сказав перед підписанням контракту, його ніхто не взяв би у "Динамо". Якщо він прямо так і сказав, це показує, яка він людина. Правильно зробили, що його "прибрали".

— А що думаєте про Клебера як футболіста? Тренер "пентакампеонів" Карлос Дунга навіть хоче запросити його до збірної, адже в "Палмейрасі" він чимало забиває.

— Дай, Боже, щоб Дунга просив його до лав національної команди. Якщо він потрапить до збірної, то це означатиме, що він досяг чогось великого у футболі.

— Президенту "Ліона" Жан-Мішелю Ола належить фраза: два бразильці в команді — чудово, три — погано, чотири — біда. Ви погоджуєтесь з його словами?

— Я чув таке від багатьох тренерів. У "Динамо" це яскраво проявилося на прикладі Діого Ринкона. Коли був один у команді — відмінно грав, коли прийшли інші бразильці — став інакше ставитися до футболу, і гра його погіршилась. Чому так сталося? Можливо, раніше йому не було з ким спілкуватися, а тут гурт "товаришів". Він же російську мову так і не вивчив. Приїхав, наприклад, Родольфо, і все схоплював на льоту. Я взагалі здивувався, як так можна швидко навчитися розмовляти чужою мовою. Навіть подумав, що, можливо, у нього якесь українське коріння. Він вже через місяць спокійно міг собі щось замовити поїсти, на полі спілкувався з партнерами.

— А інші бразильці нашу мову більш-менш знають?

— Лише Родольфо. Навіть Корреа досі не може говорити.

— Бразильці якісь відлюдкуваті. Динамівські бразильці відрізнялися в цьому плані?

— Ні, я ніколи не спілкувався з ними поза полем. Бувало лише на демонстраціях чи рекламних акціях.

— Окрім бразильців, в опалу Сьоміна потрапили і ветерани "Динамо". Зараз ви майже не маєте ігрової практики. Вірите в те, що на вас розраховують?

— Авжеж, зараз для мене мало що приємного відбувається. Та я не вважаю себе ветераном. Прикро, що мені мало надають ігрової практики.

— Чи не через роки, адже вам уже 30, а в Україні такий вік вважається передпенсійним?

— У нас футболістів списують, коли їм за тридцять. А в Європі ще грають і грають. Менталітет слов'ян не змінити, систему не порушити.

— Коли футболісти перестають потрапляти до "основи", вони не втрачають впевненості у власних силах, яка мотивація тренуватися?

— Мотивація не втрачається, а от голеве чуття у нападника зникає. У оборонця, наприклад, відчуття позиції та відбору м'яча.

ЗИДАН ЗНУЩАВСЯ З ФУТБОЛУ

— Влітку ви ледь не опинилися в "Крильях Совєтов". Не шкодуєте, що не поїхали, як Ребров, шукати щастя до Росії?

— Хотів, звісно. Але ж не все від мене залежало. Лише чутки доходили, а жодних нюансів не знав. Конкретно ніхто не звертався.

— З Ребровим підтримуєте зв'язок?

— Через телефон. Нещодавно Сергій приїжджав до Києва, я поздоровив його з чемпіонством.

— Золоті медалі не "обмивали"?

— Поки ні. Він швидко втік з Києва.

— Для вас чемпіонство "Рубіна" в російській першості стало сенсацією?

— Справді, дещо несподівано. Вони рівно пройшли чемпіонат. На старті видали серію перемог, а чемпіонство оформити за три тури до фінішу — дорого коштує! Я бачив пару їхніх поєдинків у прем'єр-лізі, у них казанці мали пристойний вигляд. Звісно, і талан був на їхньому боці в поєдинках з конкурентами. Золоті медалі стали для клубу відмінним подарунком до ювілею.

— Десять днів тому один Вагнер Лав переграв весь "Рубін", немов доводячи випадковість "золота" татарстанців...

— Напевне, казанцям та гра вже була не потрібна.

— Вагнер Лав видав фантастичну десятиденку — забив два голи "Фейєноорду" у Кубку УЄФА, оформив покер в матчі з ФК "Москвою" і хет-трик з "Рубіном". Ви вважаєте його гарним форвардом?

— Так. Але авторитетів серед нападників у мене немає. Вважаю, що в історії футболу був лише один геніальний гравець — Зинедін Зидан. Такі футболісти народжуються раз на сто років. Зидан просто знущався з футболу.

— А Марадона і Пеле також знущалися?

— Це вже було в далекому минулому. Але недарма ж вони заслужили визнання у футболі.

— Вас часто можна побачити на презентаціях, особливо останнім часом. Вони вас прибавлюють чи це ваш обов'язок за контрактом?

— "Адідас" — партнер "Динамо" і часом ми повинні з'являтися у рекламних акціях. Вони домовляються з керівництвом клубу, запитують нашої думки, і якщо футболіст погоджується, то його запрошують на презентації нових бутс чи футбольної екіпіровки.

— А як ставитеся до світських раутів?

— Не люблю таких заходів. Я — сімейна людина.

— У вас з дружиною Олесею двоє дівчат. Скільки їм років?

— Ренаті дев'ятого грудня виповнюється 14, а Христині зараз шість.

— Про сина не думаєте?

— Як Бог дасть, так і буде.

— Ваша сім'я ходить на стадіон?

— Дружина не пропускає жодної гри. Уже й доньки постійно ходять на футбол.

— Ви не боїтеся, що діти можуть почути неприємні слова на вашу адресу, як, наприклад, після торішнього матчу з "Нафтовиком" Сергій Ребров?

— А в інтернеті вони — з ранку до вечора, і там можна стільки бруду начитатися, — вони просто не звертають на це увагу. Справжній вболівальник не дозволить викрикнути на футболіста лайливі слова, а якщо людина далека від футболу, їй лише дай привід когось знеславити.

ЗАВЕРШУ КАР'ЄРУ — СТАНУ УКРАЇНЦЕМ

— Як ставитеся до акул пера? Траплялися випадки, коли про вас писали речі, яких ви не говорили?

— Різна преса буває. Часом щось вигадували про мене, але спілкування з такими людьми закінчується. Уявіть, якщо людина прочитає моє інтерв'ю, а там написано казна-що, як вона думатиме про мене? З інтерв'ю складається думка про особистість.

— Чому вас прозвали "бай"?

— Хлопці дали таке прізвисько, коли ми при Лобановському англійську мову вивчали. А потім пішло-поїхало. Пам'ятаю, в Ташкенті, коли ми прилетіли в аеропорт після переможного матчу на Кубок Азії в Еміратах, натовп ніс мене на руках і викрикував "бай, бай". Подарували навіть золотий халат. А на Бессарабці узбеки мені безкоштовно дині давали.

— До речі, чому ви не любите, коли вас називають "узбеком"?

— Не подобається, і все. У мене в паспорті в графі національність чорним по білому написано — росіянин.

— Ви — патріот своєї Батьківщини?

— Якби я не любив Узбекистан, я б не грав за національну збірну Узбекистану і давно змінив би громадянство на українське. У "Динамо" тільки-но почали мене називати "узбеком", я відразу припинив це.

— Для вас Україна стала рідною країною, чи не збираєтеся жити в Києві?

— Так. У мене дружина і діти вже прийняли українське громадянство. Коли завершу

виступи за збірну Узбекистану, тоді й стану громадянином України.

— Чому недолюблюєте Саудівську Аравію? Через те, що після одного з поєдинків в Ер-Рияді автобус збірної Узбекистану закидали камінням?

— Не тільки за це. Я не поважаю арабів і за манеру гри. Правильніше сказати, за їхнє "удавання" на футбольному полі, і за те, що в матчах з ними завжди упереджене суддівство.

— А що тоді сталося з автобусом?

— Начебто гра і не потрібна нам була, і програли ми її 0:3, а коли виїхали за територію стадіону, наш автобус закидали камінням. Цікаво, що стадіон посередині пустелі, а нам влаштували облогу. Недолітки виструнчилися обабіч і давай жбурляти в нас, хоч автобус супроводжувало 9 поліцейських машин. Три ззаду, три спереду і три збоку. До аеропорту ми доїхали з одним цілим склом — заднім.

— Азія — континент унікальний. Одного разу вас визнали найкращим гравцем Азії, але через те, що ви не змогли приїхати на нагородження, приз віддали іншому футболістові. Не прикро?

— Прикрий випадок. У них там система визнання найкращого футболіста континенту неправильна. Коли я приїхав по нагороду, довідався, що її віддали якомусь 18-річному футболісту "Аль-Ахлі" через те, що не приїхав вчасно. А знаєте, як там присуджують цей титул? Вибирається попередньо три кандидати, і якщо всі три приїжджають, то серед них і обирається найкращий методом голосування. А якщо приїхав один чи два номінанти, обов'язково хтось із них отримує приз, навіть якщо попередньо в списку другий чи третій. Після цього я сказав, що і ноги моєї не буде на таких сумнівних заходах.

— У відбірному циклі до ЧС-2006 Узбекистан був близьким до потрапляння на мундіаль. Та в стикових матчах відбувся казусний випадок. Здобувши перемогу у першій грі плей-офф над Бахрейном — 1:0, федерація Узбекистану подала протест за 100% не зарахований гол, забитий узбеками. Федерація футболу Азії протест прийняла. Відбулося перегравання, яке закінчилося — 1:1. Врешті, Узбекистан програв за сумою двох матчів Бахрейну. Абсурд?

— Повний. Федерація Узбекистану хотіла, щоб Бахрейну зарахували технічну поразку — 0:3. Я їм сто разів казав, як таке може бути. Бахрейн у чому винний? Суддю покарають — нехай, але не команду. Так і трапилося. А якби все було нормально, грали ми б другий плей-офф з Тринідадом і Тобаго, і я впевнений, що Узбекистан поїхав би на Кубок світу. Там і фінанси визначальну роль також зіграли. Не секрет, що Бахрейн фінансово стабільніша країна, і їх таке рішення Федерації Азії влаштувало. Але Бог все бачить, і на ЧС Бахрейн однак не потрапив.

ДИНАМІВЦІ! ПОВЕРНІТЬ ДИСКИ ШАЦЬКИХ!!!

— Багато конфліктів відбувається і по ходу поєдинку. Як прокоментуєте епізод з цьогорічного фіналу Кубка України, який стався між динамівцем Бангурою та донеччанином Єзерським?

— Якби Єзерський його наздогнав, він би його "вбив". Адже всі знають Вову. Пощастило Бангурі, що в тунелі Єзерському не дали дістатися до нього. Якщо у Вови "шторки" закриваються — бути біді. І ні про які дискваліфікації він не думає. Просто характер у нього такий. Він же сам хоча і гравець жорсткий, але ніякого хамства за ним не спостерігається. Але якщо його зачепити, то відповість відразу.

— А чи стикалися ви з хамством, брутальністю на полі?

— Пам'ятаю, коли грали з київським "Арсеналом" на НСК Олімпійський, у мене стався інцидент з поляком Ганцарчиком, який зараз у "Металісті" грає. Він тоді порушив правила на Чернаті і почав ще потім Флорина топтати ногами. Я підбіг до Ганцарчика, сказавши, що якщо ти такий діловий, відійдімо в бік і "поговоримо". Нам арбітр по червоній картці показав. Я хотів його у тунелі наздогнати, але він швидко зник у роздягальні.

«Ньюкаслу» Шацьких забив найкрасивіший м'яч у кар'єрі.

— Серед гравців "Динамо" ви один із найпалкіших прихильників кіноіндустрії. Які жанри фільмів вам подобаються, яка найулюбленіша картина?

— Я не люблю романтичні фільми. А так все переглядаю — комедії, бойовики, кримінал. Всі радянські картини люблю. Із голлівудських один з найкращих — "Одного разу в Америці".

— А серед актрис чи акторів у вас є ідеали?

— Мені подобається пара Анджеліна Джолі — Бред Пітт. І актори вони хороші, особливо Пітт у фільмі "Троя". Скільки фільмів дивлюся з Піттом — майже всі шедеври. Головне, щоб сюжет у картині був, тоді я фільм до кінця дивлюся. А не як останній з Бондом і українкою Куриленко.

— **"Квант Милосердя"?**

— Так. Ми півфільма подивилися і пішли з кінотеатру.

— А вдома у вас, напевне, бібліотека дисків з фільмами?

— Я чимало купую дисків, але в основному для того, щоб було, що дивитися на зборах. Всі динамівці потім до мене бігають і просять диски. Я їм даю, а вони не повертають. Потім доводиться ходити по кімнатах і забирати.

— Якось ви говорили, що після одного з перельотів із Швейцарії ви почали боятися літати...

— Я й зараз боюсь, чого тут приховувати... Не люблю літати, і все. А тоді, під час того перельоту, ми потрапили в сильну турбулентність, нас трусило так, що вперше довелося скористатися штучним киснем.

— До речі, в які міста "Динамо" не літає у чемпіонаті України?

— Та ми всюди літаємо. Лише коли грав "Борисфен" у вищій лізі в Бориспіль, їздили автобусом. При Йожефі Сабо інколи потягом добиралися, вагон причеплять ззаду і ми їдемо.

— Коли востаннє їздили у міському транспорті?

— Ой, давненько. У метро лише раз був, коли тільки-но підписав контракт з "Динамо".

— А знаєте, скільки зараз проїзд в метро коштує?

— Дві гривні. Я стежу за новинами, і що в країні відбувається — знаю.

МЕНЕ ВСІ БОЯТЬСЯ

— Ваше хобі — рибалка та більярд. Колись ви піймали в Ташкенті сома на 35 кг. Цікаво, як ви його витягнули з водойми?

— Дев'ять років мені вже згадають про цього сома в інтерв'ю. А витягав його не я, а батько і три чи чотири товариша. Я лише його на гачок зачепив, а мучились з сомом потім хвилин сорок. А в Україні найбільший мій улов (амур, щука) становив 5 кг.

— А у більярді ви чемпіон у "Динамо"?

— Та ні. Є в киян тут свої бійці. Гуськов (Гусєв. — **Прим.авт.**) добре грає, Валіка (Белькевич. — **Прим.авт.**) важко було обіграти.

— Чим ви ще намагаєтеся зайнятися на дозвіллі?

— Проводжу весь час із сім'єю. Втім, діти ростуть і чимало часу вже проводять поза домом. Старша, Рената, наприклад, приходить зі школи о першій-другій, а потім у неї акробатика, гімнастика, музика, танці і звільняється лише увечері. Та й вік у неї такий, що й з хлопцями вже хочеться погуляти.

— До речі, як хлопці реагують, коли дізнаються, що батько доньки відомий футболіст?

— Якщо приходять до Ренати додому, то лише поздороваються і тихо-тихо коридором тікають швидко в кімнату — бояться мене.

— У вас батьківська ревність пробуджується?

— Абсолютно ні. Треба реально дивитися на речі. Їй уже 14, а це саме такий вік, коли з'являються у дівчат хлопці. Але я їй відразу сказав, що кастинг буду проводити я. Спочатку поспілкуюсь з хлопцем, і якщо він здасться мені порядною людиною, тоді, будь ласка, зустрічайся. Не повинен же хлопець моєї дівчини бути тупим. Втім, якщо Рената закохається, — ні я, а тим паче мама, не зможемо заборонити їй зустрічатися. Любов, знаєте, така штука...

— На перший погляд ви здаєтеся серйозною людиною. А як ставитеся до жартів?

—Всі гумористичні передачі дивлюся.

— Доводилося мені спілкуватися з екс-динамівцем Георгієм Деметрадзе, так він, здається, все життя сміється. Жора у "Динамо", напевне, з усього жартував?

— Та він сам смішний, і всі сміялися тільки від того, як він розмовляє. І все через акцент. Він там наче нічого і смішного не скаже, а всі вже за животи хапаються.

— А хто в киян, окрім Демі, полюбляв жартувати?

— Мені розповідали, що Максимов виокремлювався в цьому жанрі. Знаєте, такі штучні $1000 однією купюрою були. Максимов любив підкидати їх під двері і спостерігати — візьме футболіст чи ні.

— Максиме, яке ваше найулюбленіше свято?

— День народження дружини та дітей. День весілля і Новий рік.

— А шкідливі звички які за вами спостерігаються?

— Я думаю, кожна людина не обходиться без них. Які вони у мене? Напевне, треба запитати у дружини.

— Що-небудь із спиртного вживаєте?

— Вино можу випити, пиво, але все в розумній кількості.

— За скільки секунд пробігаєте стометрівку. І хто в "Динамо" найшвидший спринтер?

— Ми вже давно не бігали 100 м. Спринтерські якості перевіряємо на дистанції 30 метрів. Я пробігаю їх за чотири секунди, а найшвидше у нас короткі дистанції бігають Гуськов і Бадр Ель-Каддурі.

— Ким ви себе бачите по закінченні футбольної кар'єри?

— Дружина мене бачить тренером. Але я загадувати наперед не хочу.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

З дружиною Олесею.

ГОЛЕАДОРИ КИЇВСЬКОГО “ДИНАМО”

В одному з попередніх номерів “УФ” була надрукована стаття, присвячена футболістам київського “Динамо”, які зіграли дві сотні й більше матчів у першостях Радянського Союзу і України. Її логічним продовженням слугує цей матеріал, де розглядаються голеадори (бомбардири, снайпери) “блакитно-білих” у вищезазначених змаганнях.

ЧАСТИНА 1

Як і в кожній статті, я спробую окреслити пріоритети, котрі слугують будівничим матеріалом для моїх висновків. Основним із них є переконаність у необхідності врахування ***всіх*** офіційних матчів, незалежно від того, були вони внесені в підсумкові сезонні таблиці або ж ні. Себто, навіть у випадку, коли певна гра була анульована чи не догранa, дані футболістів, задіяних у ній, сприймаються на такому ж рівні як показники з офіційних поєдинків. Обізнаний читач, кинувши погляд на нижченаведену таблицю, одразу звернув увагу на невідповідність поміж даними стосовно кількості м'ячів, забитих узбецьким легіонером Максимом Шацьких в українській вищій лізі, які я наводжу, і тими, що дають більшість джерел, де ви зустрінете цифру 97. Чим пояснюється цей різнобій? Його джерелом є київська гра з “Прикарпаттям”, яка відбулася 03.12.1999 року. Прочитаємо наразі фрагмент звіту про цей матч у нашій газеті (наводжу його спеціально для читача – сам я добре пам'ятаю цей епізод): “*Шацьких пройшов правим флангом і перекинув м'яч через Поліщука* [воротаря івано-франківського клубу. – **Прим. В. Б.**], *який вийшов назустріч; м'яч від стійки воріт відлетів у прикарпатця Сосенка, а від того – у ворота*” [“УФ”, № 134, с. 2]. Так ось, цей стовідсотковий автогол арбітр матчу В.Годулян чомусь записав на рахунок Максима. І в мультимедійній енциклопедії “ФК “Динамо” Київ” із цього приводу читаємо щось подібне (автором статті є шанований вітчизняний статистик О.Чуйко): “*Чистий автогол! – можна твердити, дотримуючись усіх канонів статистики. Але у протоколі матчу м'яч був записаний до активу Шацьких, тому теж зафіксуємо його на рахунок динамівця для виключення подальшої плутанини*”.

Мені хотілося би запитати в Олександра Івановича – це ж про яку “плутанину” йдеться? Я можу зрозуміти, коли є неоднозначна ситуація, адже автогол, за своєю суттю, є явищем спірним. Одначе в даному конкретному випадку (і ще в кількох за історію “Динамо” – до них я повернуся в одному з наступних матеріалів) не може бути двох різних думок. Тут, очевидно, виникає необхідність в окресленні пріоритетів. У мене немає сумнівів у тому, що орієнтуватися в цьому питанні треба передусім на здоровий глузд: грубо кажучи, якщо я на власні очі бачу автогол, мені не важливо, що зафіксовано в протоколі. Керуватися ж певними стереотипними принципами, на кшталт “так прийнято”, “ми так звикли”,

“так у протоколі”, – це, переконаний, дорога в нікуди. Що ж потрібно робити? Відповідь очевидна: ***перевіряти кожний гол***. Найкраще, звісно, якщо є відеозапис гри. За ситуації, коли візуального матеріалу не існує, доцільно опрацьовувати якомога більшу кількість звітів (газетних, в основному) і так приходити до спільного знаменника. (Вкотре зазначу, що не вправі наполягати на своїй правоті – хай кожен вирішує для себе). Тому, повертаючись до вищезгаданої проблеми, я, слідом за окремими статистиками, запишу зазначений м'яч у поєдинку з “Прикарпаттям” не до активу Шацьких, а до пасиву Сосенка, внаслідок чого Максим за підсумком чемпіонату України сезону 1999/2000 років не став одноосібним переможцем снайперської гонки, а є одним із двох (разом із криворіжцем І.Гецьком) “стрілецьких королів” із показником у 19 голів. Ну, а його сумарна кількість забитих м'ячів у вітчизняній першості, таким чином, вимірюється цифрою 96. Втім, метою даної статті є виявлення футболістів “Динамо”, в яких найбільш серйозні снайперські показники в національних першостях СРСР і України, а тому повернуся до наших бомбардирів.

Плеяду київських голеадорів (себто авторів більше, ніж п'ятдесяти голів у національних чемпіонатах) започаткував неодноразово згадуваний у моїх статистичних матеріалах гравець, – вочевидь, найкращий футболіст України 40-х років минулого сторіччя Павло Віньковатов. Отож, сезон-1951: п'ятнадцятого травня (це був вівторок) у гостьовій грі з московським “Торпедо”, що закінчилась із рідкісним результатом 5:3 на користь “Динамо”, він відзначився двічі (на 24-й і 77-й хвилинах – ці дані потребують уточнення) і якраз другий його влучний удар виявився ювілейним. Аналогічного показника в українській вищій лізі найперший досяг блискучий (я б навіть сказав – геніальний) форвард киян 90-х Віктор Леоненко: в Києві, у матчі двадцять шостого туру сезону 1994/95 років проти рівненського “Вереса” він забив два м'ячі, перший із яких на 40-й хвилині і був п'ятдесятим (четвер, 04.05.1995 року; рахунок – 7:0). Взагалі, як випливає з наведеного мною нижче списку, історія найменитішого вітчизняного клубу налічує 17 футболістів – 12 у радянській першості плюс 5 в українській, – які зуміли забити в цих турнірах півсотні і більше м'ячів. Коротко зупинюся на основних снайперських вершинах київської команди.

У чемпіонаті СРСР єдиним динамівцем, який подолав рубіж у 100 голів, був Олег Блохін (це сталося у суботу, 17.06.1978 року, на 69-й хвилині київського матчу дванадцятого туру з “Дніпром” (5:1). Він же єдиний, кому підкорилася вершина у 200 забитих м'ячів: ця визначна (бо ніким до Блохіна не здійснена і після нього не повторена) для радянського футболу подія зафіксована у харківській грі з місцевим “Металістом” (це була середа

21.08.1985 року), коли на 64-й хвилині неперевершений стрілець зрівняв рахунок, установивши фінальний результат – 2:2. Якщо ж взяти до уваги український вищий ешелон, то і тут наразі є лише один динамівець, який досяг заповітної “сотки”: це з пенальті зробив тоді ще нападник Сергій Ребров на 28-й хвилині київського поєдинку двадцятого туру сезону 1999/2000 років проти маріупольського “Металурга” (неділя, 16.04.2000 року; рахунок – 6:1). Зовсім небагато для входження в цей символічний динамівський “Клуб 100” залишилося для вже згадуваного М.Шацьких, але, враховуючи його голевий ступор (востаннє у чемпіонаті України він відзначався ще в квітні ц. р.), а також фактичну втрату місця в основному складі, виникає розуміння того, що більше м'ячів за його участю у прем'єрлізі ми не побачимо...

Доцільно також згадати ще трьох майстрів, які залишили помітний слід у літописі “Динамо”. Двоє славетних форвардів – А.Бишовець і А.Пузач – зупинилися на позначці 49 голів у першості Радянського Союзу. В українському ж чемпіонаті найближчим до підкорення заповітної мети був бразильський атакуючий півоборонець Діогу Ринкон (який, до слова, зимою повинен повернутися в Київ після загалом невдалого вояжу в рідні пенати) – йому забракло всього трьох м'ячів.

Володимир БАНЯС.

P. S. *Автор висловлює щиру подяку Юрієві Анатолійовичу Яцині за безвідмовну допомогу при підготовці матеріалу.*

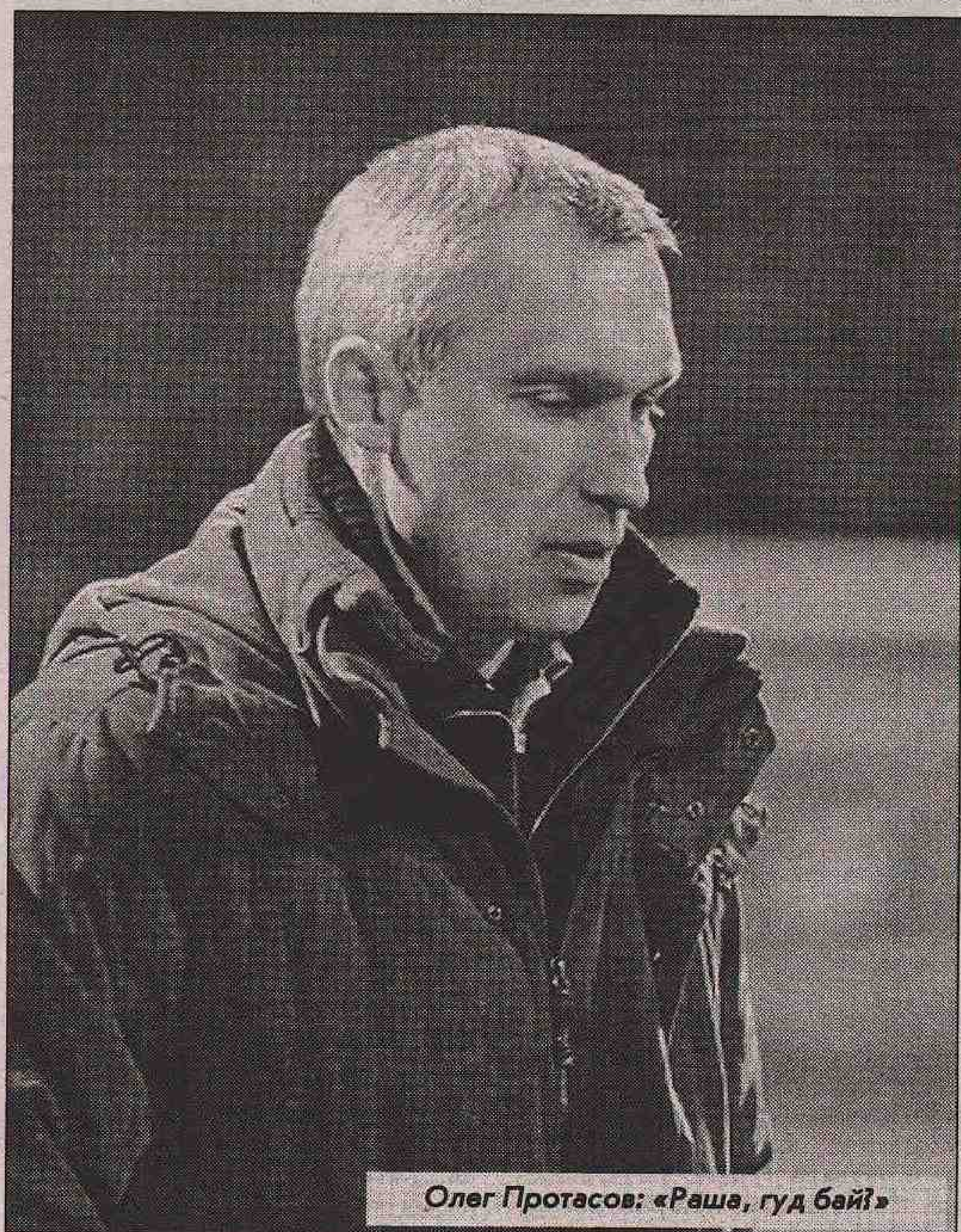
Г	Гравці	ЧС	ЧУ
211	О. Блохін	211	–
113	С. Ребров	–	113
96	М. Шацьких	–	96
82	В. Каневський	82	–
70	В. Серебряников	70	–
69	А. Біба	69	–
67	П. Віньковатов	67	–
63	М. Коман	63	–
62	В. Колотов	62	–
61	В. Леоненко	–	61
60	А. Шевченко	–	60
59	В. Євтушенко	59	–
57	В. Мунтян	57	–
56	Л. Буряк	56	–
54	В. Хмельницький	54	–
53	О. Базилевич	53	–
51	В. Белькевич	–	51

Г *– кількість голів*

ЧС *– чемпіонат СРСР*

ЧУ *– чемпіонат України*

ФІНАНСОВА КРИЗА – ПАКУЙ ВАЛІЗИ!

Олег Протасов: «Раша, гуд бай!»

Олег Протасов, екс-тренер “Кубані”

Нетривалим виявилось перебування українського тренера Олега Протасова на посаді керманича краснодарської “Кубані”. Хто б міг подумати, що причиною звільнення спеціаліста стане фінансова криза у світі. Кажуть, що вона тільки набирає обертів і особливо відчутною стане навесні, але це не завадило керівництву новачка російської прем'єр-ліги відмовитись від послуг нашого тренера. “Кубань”, яка наступного сезону зіграє в елітному дивізіоні, пояснила своє рішення тим, що робота на трансферному ринку не дозволить і надалі оплачувати контракт Протасова. Як заявив спонсор клубу “ІСД” (Індустріальний союз Донбасу), посилаючись на ситуацію, яка панує на фінансовому ринку, йому зараз зовсім не до футболу. Особливо хочеться відзначити, що адміністрація Краснодарського краю ще до кризи виставила на продаж 75 відсотків акцій клубу, намагаючись звільнити регіональний бюджет від тягаря утримання команди. Не зрозуміло, що взагалі буде з “Кубанню”, тому що купувати цінні папери, зрозуміло, ніхто не хоче – кому це потрібно сьогодні? Кумедно виходить: фінансова криза в Україні суттєво впливає на футбол в Росії. Що ж, хоча б тут ми маємо вплив на свого східного сусіда...

Яким буде результат цих “зрушень” – наразі питання відкрите. В історії з черговою зміною головного тренера “Кубані” це щось важливіше, ніж сам по собі відхід Протасова. Його відставка – наслідок не складних стосунків тренера і роботодавця, а, скоріше, питання про ціну перетворення Кубані в регіон, що має стабільно сильний клуб прем'єр-ліги. Ця ціна не може бути вищою за ціну самого бізнесу і ставити інвестора в ситуацію, коли великий футбол – своєрідний камінь на шиї. Адже з таким каменем і потонути недовго... Тому і виявився бюджет розвитку, про який мріяв Протасов, вирушаючи до Росії, захованим у темні шухляди “господаревих”” столів. А виживати в російській прем'єр-лізі тренерові, який перед цим встиг попрацювати в Лізі чемпіонів, не цікаво. Сумно, що Олег Валерійович першим із “українців у Росії” залишився без роботи. Проте, гадаю, коуч без роботи не залишиться навіть у цей скрутний час. Тому успіхів і нових досягнень у його нелегкій тренерській царині.

Олег Блохін і Семен Альтман, ФК “Москва” проти “Луч-Енергії”. Кому від цього легше?

На цьому тижні буде покладений край розмовам про можливе звільнення Олега Блохіна з посади тренера ФК “Москва” або самим фактом звільнення, або домовленістю про продовження роботи в клубі. Президент “містян” Ігор Дмитрієв запевнив, що у вівторок чи середу буде винесений вердикт. Саме тоді, за словами Дмитрієва, буде складатись висновок стосовно виступів клубу Блохіна у цьому сезоні. Щодо самого тренера, то він виявляє спокій. “Я готовий до будь-якого рішення”, – розважливо відповідає українець.

А тим часом Олегу Володимировичу вдалося завершити чемпіонат на мажорній ноті. “Жертвами” цього разу стали підопічні ще одного нашого тренера в Росії Семена Альтмана. ФК “Москва” без проблем розбила вдома невдаху першості “Луч-Енергію” – 3:0! Як бачимо, різні проблеми вирішували українські наставники впродовж сезону. Підбиваючи певні підсумки, висловлюю думку, що жоден свого завдання не виконав. У Блохіна була непогана команда, здатна боротись за зону єврокубків, але, як-то кажуть, не пішло. Вдалі матчі чергувались із відвертими провалами, постійно над тренером нависали густі чорні хмари. Ось так і працював упродовж сезону Олег Володимирович...

В Альтмана була зовсім інша ситуація. Він прийшов рятувати, але з роллю месії не впорався. Із шести матчів його підопічні перемогли лише у двох, а з таким результатом, як відомо, дива не створюють. Тож тепер не відомо, чи залишаться ці, без сумніву, чудові спеціалісти на своїх місцях. Семен Йосипович нагадав, що його контракт завершується 30 листопада, а потім буде вирішуватися, продовжуватимуть із ним співпрацю чи ні. Все залежить від того, які завдання будуть поставлені на наступний сезон, який план розвитку клубу буде прийнято. Альтман знає, що амбіції “Луча” вищі, аніж боротьба за виживання в елітному дивізіоні. Чи станеться збіг амбіцій з можливостями?

В'ячеслав Грозний, “Терек”

Єдиний, хто може більш-менш спокійно почуватись, – це тренер “Терека”. Команда з Грозного вище голови не стрибнула, проте й невдалим цей сезон для “південних” назвати теж язик не повертається. Грозний дуже схвально відгукується про Чечню та її президента Рамзана Кадирова. Тому ніщо не має завадити українському фахівцеві ще мінімум на рік залишитись у Грозному. По завершенні першості В'ячеслав Вікторович не сказав нічого нового про свої плани і висловив надію, що його команда на такій же мажорній ноті увійде і в наступний сезон. А завершив чемпіонат “Терек” справді феєрично, хоч і програв. Матч у Самарі з місцевими “Крилья Совєтов” гості провели потужно, цікаво і, що головне, результативно – 3:4! Особливо цікавим виявився другий тайм зустрічі, де глядачі побачили усі сім м'ячів.

Анатолій Тимощук, “Зеніт”

Матч останнього, тридцятого, туру РПЛ був для пітерців вирішальним. Для виходу в Лігу Європи (саме так, нагадаю, буде називатися реформований Кубок УЄФА) Анатолію і компанії потрібна була перемога. “Спартак” віддав її без бою, майстерно зігравши на полі свою роль підстреленого птаха. Красиво було. Похвалити слід обидва колективи. Тимощук, як ми вже звикли, був стовбуром команди, на якому трималися усі гілки-партнери. Здобутим командним результатом і продемонстрованою грою Тимощук та його фанати мають бути цілком задоволені.

Свого часу один із авторів цієї статті, Андрій Галака, довго не розумів і не поділяв рішення Тимощука перейти саме до “Зеніта”, коли були варіанти значно крутіші (той самий “Байєрн” вже давно стежить за українським півзахисником, а ще “Рома” та інші європейські гранди фігурували). Але знав Тимощук, що робить! “Коли я приймав рішення перейти до “Зеніта”, мені, перш за все, імпонували амбіції клубу: я прийшов сюди, щоб досягати по-справжньому високих результатів!” – заявляв тоді Тимощук. Хто б міг подумати, що вдасться аж на такі висоти піднятися! Тепер, маючи в одній руці Кубок УЄФА, а в іншій – Суперкубок Європи, і до Мюнхена можна їхати, і до Рима, і до Манчестера... Але, скоріше за все, поїде Тимощук саме до Мюнхена. Про це вже прямо заявив Костянтин Сарсанія. Проте жодних конкретних даних із цього приводу поки немає. Є лише бажання самого Тимощука, серйозна зацікавленість “Байєрна” і готовність “Зеніта” іти на переговори з мюнхенцями. Що іще треба? Трохи часу.

Ярослав Годзюр, “Терек”

Втретє у цьому сезоні ворота “Терека” захищав українець Ярослав Годзюр, вихованець івано-франківського футболу. “Терек” грав на виїзді проти “Крильєв Совєтов”. До перерви наш кіпер тримався гідно, а у другому таймі пропустив три м'ячі і був замінений через травму. На 69-ій хвилині замість Годзюра на поле вийшов Еділов і пропустив іще одного м'яча. Загальному рахунку зустрічі можуть позаздрити навіть хокеїсти – 4:3 на користь “Крильєв”.

Дмитро Семочко, “Шинник”

Команда грюкнула дверима, залишаючи вищий дивізіон. “Шинник” на власному полі переграв московський ЦСКА – 1:0, а Семочко в тому матчі заробив пенальті на 12-ій хвилині. Бузнікін не реалізував. А коли на 35-ій хвилині у карній зоні армійці знесли вже самого Бузнікіна, то з другої спроби він все ж таки забив.

А сам матч запам'ятався заворушеннями на трибунах, які спровокували місцеві, а на горіхи від спецназівців значно більше дісталося гостям.

Роман Монарьов, “Шинник”

В останньому турі українець відпочивав. Матч “Шинник” – ЦСКА дивився по телевізору. У нападі його цілком успішно замінив захисник Семочко.

Сергій Ребров, “Рубін”

“Рубін” знову демонструє прагматичність і програє свій третій матч у ранзі чемпіона. Ну, мають хлопці на це право. Мають право після гри сказати суперникові: “Ви перемогли, ну то й що? Хто тут чемпіон?”. Цього разу гру ніхто не віддавав просто так. “Локо” вирвав перемогу на останній хвилині матчу! А Ребров виконував майже всі стандарти своєї команди.

Віталій Федорів, “Амкар”

Не думаю, що, віддаючи Федоріва в оренду, київське “Динамо” намагалося його кудись прилаштувати, аби лише потіснити з команди. Скоріше, це була робота на перспективу. У контракті зазначено, що в разі задовільного, як для “Динамо”, виступу Федоріва, його забирають назад до Києва. Мабуть, так одразу і планувалося. Віталій заслужив своєю грою на продовження кар'єри в “Динамо” (за всієї поваги до “Амкара”).

У матчі “Амкар” – “Хімки”, що завершився з рахунком 3:1, Федорів участі не брав.

Сергій Пилипчук, “Хімки”

У вищезгаданому матчі проти “Амкара” український півзахисник відіграв 79 хвилин. У прем'єр-лізі на наступний рік “Хімки” залишаються, незважаючи на поразку.

Віталій Шумейко, “Спартак Нальчик”

Центральний захисник нальчинського “Спартака” провів на полі всі дев'яносто хвилин. Його команда розійшлася миром із “Сатурном” – 1:1. Це був дев'ятий матч українця в сезоні.

Єгор Лугачов, “Спартак Д”

Гравець дубля московського “Спартака”, який ще чотири місяці тому вірив у світле червоно-біле майбутнє, нещодавно заявив, що не бачить для себе перспектив у російській народній команді: “Це правда, що я збираюся йти зі “Спартака”. Я точно вирішив. А що мені ще робити, грати з 92-м роком? Не думаю, що мене запрошуватимуть у наступному сезоні до роботи з основним складом. Адже мені дали чітко зрозуміти, що я команді не потрібен. Зараз головне, щоб мене відпустили, а не тримали не зрозуміло де і для чого. Я хочу продовжити кар'єру в Україні, мати там ігрову практику. Орієнтуюся саме на такий варіант”.

А керівництво “Спартака” ще з громадянством цього хлопця кашу варить, плануючи його за російську збірну у майбутньому заграти. Не думаю, що їм це вдасться з таким ставленням до футболіста. Чи то сам не гам та іншому не дам?

АСОРТІ

Андрій Воронін, “Герта”

Не припиняє дарувати компліменти своїй нинішній команді Андрій Воронін. Українець не приховує, що йому подобаються всі умови в Берліні і продовжує разом з партнерами штампувати перемоги в Бундеслізі. Цього уїк-енду був битий “Бохум” – 3:2! До того ж “стара пані” зробила це на виїзді та ще більше наблизилась до лідерів чемпіонської гонки. Український легіонер був дуже корисним на полі, але відзначитися вкотре йому не вдалось. На 82-ій хвилині Вороніна замінив Пантеліч.

Андрій Шевченко, “Мілан”

Нарешті! Дочекались! Невже Карло Анчелотті таки помітив нашого земляка на лавці запасних? Жарти жартами, а Шева вже давно не виходив навіть на заміну в Серії А. А тут, коли скромний “Торіно” збив усі плани Карлетто, тренер міланців змушений був кинути в бій Андрія. Шева вийшов на поле на 79-ій хвилині замість Гатузо за нічийного рахунку 2:2. У відведений йому час український снайпер устиг лише раз небезпечно пробити по воротах і заробити небезпечний штрафний удар, який неточно виконав Роналдіньйо. Бразилець у цьому матчі забив зі стандарту та вирішив, мабуть, повторити свій подвиг. Проте якби всі забивали після кожного удару...

Олег Ящук і Сергій Серебренников, “Серкль”

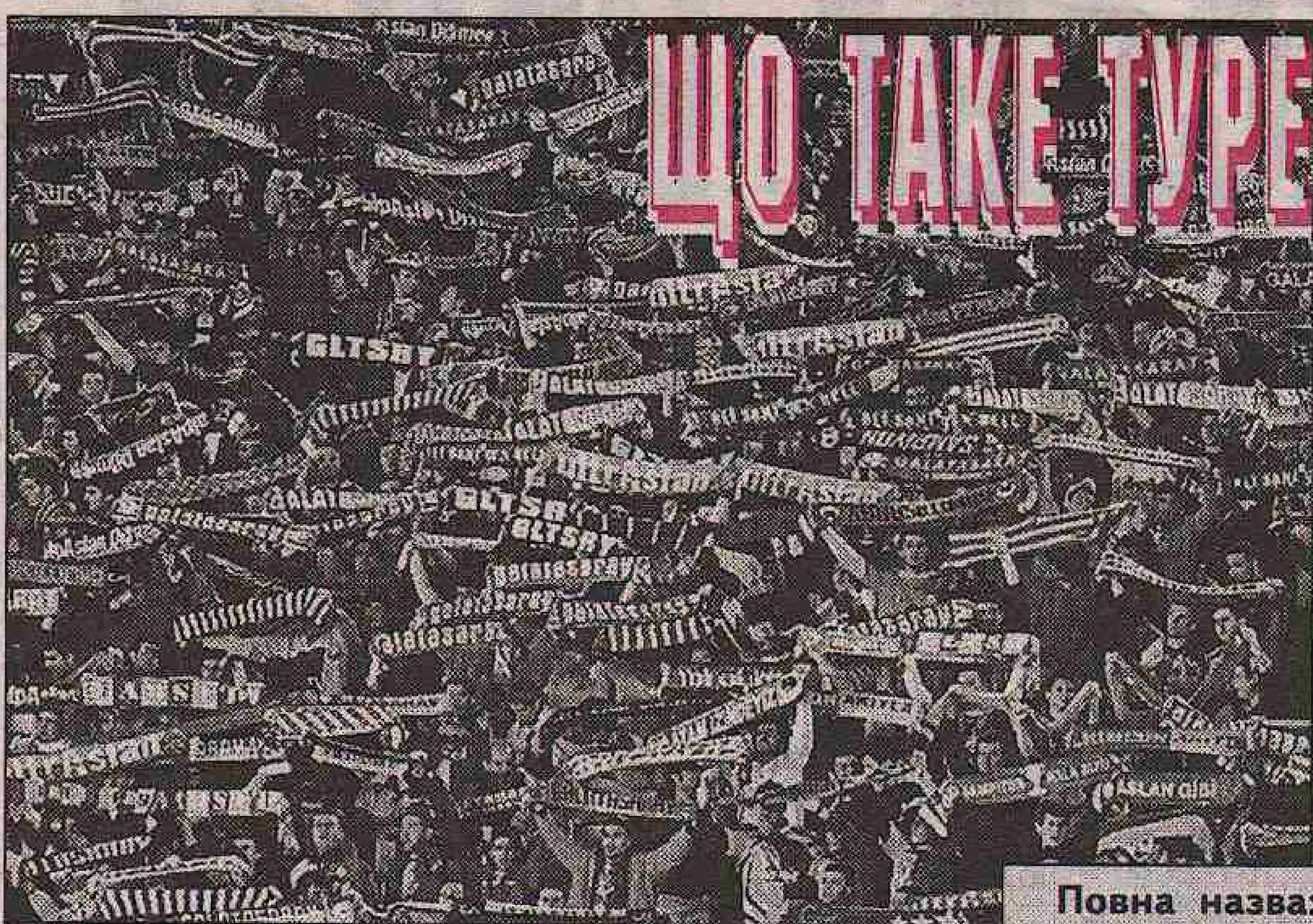
Продовжують успішно виступати за бельгійський “Серкль” українські легіонери. Ящук цього разу приніс перемогу своєму клубу в матчі проти “Мехелена” – 2:1! Олег чудово зіграв головою, не залишивши жодних шансів голкіперу гостей. Якби ще українець реалізував хоча б один зі своїх виходів віч-на-віч, питань до нього не було б взагалі... Відіграв увесь поєдинок й інший наш земляк Сергій Серебреников. Відіграв непогано, проте наступний матч він все ж таки пропустить. Минулого разу ми писали, що через вилучення проти “Тубека” Сергій не зіграє в наступному турі. Але розгляд того інциденту дисциплінарною комісією відбудеться лише на цьому тижні, і вердикт вже, ймовірно, буде виноситись на наступну зустріч “Серкля” у чемпіонаті.

Євген Левченко, “Гронінген”

Євген уже ось-ось має розпочати тренування в основній групі. Його одужання чекаємо, напевно, не стільки ми, скільки керівники клубу. Адже останнім часом “Гронінген” трохи здав у чемпіонаті, посідаючи наразі четверте місце, хоча зовсім нещодавно був лідером Ередивізії. В неділю команда Левченка на виїзді не змогла нічого вдіяти з “Віллем II” – 0:3! Повертайся, Євгене!

Вадим МОМОТЮК,
Андрій ГАЛАКА.

ЩО ТАКЕ ТУРЕЦЬКА ГОСТИННІСТЬ, АБО WELCOME TO HELL*

Повна назва: спортивний клуб "Галатасарай".
Рік заснування: 1905.
Прізвиська: "Леви", "Cimbom", "завойовники Європи".
Стадіон: "Алі Самі Єн", Стамбул, місткість — 25 000.
Президент: Аднан Полать.
Тренер: Міхаель Скібе.
Основна форма: жовто-червона смугаста футболка, білі шорти, білі гетри.
Запасна форма: біла футболка, білі шорти, білі гетри.

ДОСЯГНЕННЯ:
Чемпіон Туреччини (17): 1962, 1963, 1969, 1971, 1972, 1973, 1987, 1988, 1993, 1994, 1997, 1998, 1999, 2000, 2002, 2006, 2008.
Володар Кубка Туреччини (14): 1963, 1964, 1965, 1966, 1973, 1976, 1982, 1985, 1991, 1993, 1996, 1999, 2000, 2005.
Володар Кубка УЄФА: 2000.
Володар Суперкубка УЄФА: 2000.

ЯК ГАРЯЧІ ТУРКИ ЗАВОЮВАЛИ ЄВРОПУ

Клуб був заснований у 1905 році групою учнів вищої школи "Галатасарай" на чолі з Алі Самі Єном. Таким чином, він є одним із найстарших футбольних клубів Туреччини. Спочатку "Галатасарай" існував нелегально, оскільки в Туреччині не було відрегульованого спортивного законодавства. Із 1912 року після прийняття відповідного положення клуб став існувати на законній підставі. "Леви" приєднались до стамбульської ліги в сезоні 1905/06 і виграли її у сезоні 1907/08. З 1952 року клуб став існувати вже як професійна спортивна організація. У 1959 році утворилася єдина турецька ліга, і "Галатасарай" швидко став однією з найкращих команд турніру.

Найбільші успіхи прийшли до клубу наприкінці 90-х. У 2000 році "Галатасарай" під керівництвом Фатіха Теріма здобув перемогу в Кубку УЄФА. Тоді у фіналі був битий лондонський "Арсенал" в серії післяматчевих пенальті. Потім у Суперкубку УЄФА стамбульці взяли гору над мадридським "Реалом". Таким чином, клуб став першою турецькою командою, що перемагала в європейських турнірах. Також на рахунку "Галатасарая" 17 перемог у чемпіонаті Туреччини, остання з яких була здобута в сезоні 2007/08. У 2001 році червоно-жовті грали з "Реалом" у чвертьфіналі Ліги чемпіонів. У першому матчі виграли – 3:2, програючи по ходу зустрічі – 0:2. Матч-відповідь провалили – 0:3. Наступного року команда під керівництвом добре відомого нам Мирчі Луческу в другому кваліфікаційному етапі Ліги чемпіонів у групі з "Барселоною", "Ромою" і "Ліверпулем" не загубилась серед грандів. Підопічні Луческу завоювали 5 нічиїх поспіль і лише в останньому турі поступилися каталонцям на своєму полі з рахунком 0:1 і не вийшли з групи.

НЕ КІЛЬКІСТЮ, А ЯКІСТЮ

ВОРОТАРІ

Італієць Морган де Санктис наразі без сумніву номер один у Стамбулі. Кіпер, якому вже 31 рік, орендований в іспанської "Севільї", стоїть у більшості матчів цього сезону. За плечима у Моргана багато років в "Удінезе", який він залишив у 2007 році. Але на Піренеях досвідчений голкіпер не знаходив місця у старті, тому з радістю погодився на пропозицію "Галатасарая" і подався до берегів Босфору. Інший кіпер "левів" Айкут Ерчетін провів цього сезону один матч у чемпіонаті та два у кваліфікації Ліги чемпіонів, після чого виникла необхідність у тому, щоб на воротах стояв хтось інший. Цим "іншим" і став італієць.

ЗАХИСНИКИ

Оборону турків представляють досить відомі футболісти, з яких аж п'ять захищають честь збірної Туреччини. Центр захисту надійно тримають за собою Сервет Четін та Фернандо Мейра. На флангах, в основному, грають Сабрі та Балта, справа та зліва відповідно. Міхаель Скібе має в розпорядженні також Емре Ашика, який пропустив початок чемпіонату, та Хасана Шаша. Досвідчений гравець стамбульців кілька разів виходив на правому флангі оборони, але зараз продовжує заліковувати травму після операції на коліні. В резерві "Галатасарая" є також швед Тобіас Ліндерот та лівий бек Волкан Яман. Як бачимо, за іменами захист турків нічим не поступається багатьом відомим західноєвропейським клубам. Проте тільки за іменами... Адже, вже в цьому чемпіонаті "Галатасарай" пропустив 15 м'ячів у 11 матчах. Варто тільки згадати неприємні 1:4 від добре знайомого "Динамо" іншого стамбульського гранда "Фенербахче".

ПІВЗАХИСНИКИ

Якщо вважати захист "левів" досить сильним за іменами, то, мабуть, півзахист турків є одним із найсильніших не лише в турецькій лізі. Варто тільки назвати основну четвірку хавів: Айхан Акман, Лінкольн, Гаррі Кьюел, Арда Туран. Основним гравцем середньої лінії, без сумніву, є Акман, який у цьому сезоні грає без замін. Турок надійно закриває свою позицію, і сумнівів щодо того, хто буде грати зі старту проти "Металіста", немає. Пару центрхаву можуть скласти як Мехмет Топал, так і Арда Туран. Інколи можна побачити тандем Акман—Мейра, але це вже у крайньому разі. Хоча в останньому матчі чемпіонату в пару до Акмана вийшов саме Фернандо. Але про це далі.

Ближче до нападу в "Галатасараї" можна бачити іншого зіркового півзахисника Лінкольна. Бразилець особливо помітний, коли його команда грає з єдиним форвардом. В такому разі хав нерідко бере активну участь в атаках, інколи сам їх і завершує. Тому зовсім не дивно, що у цьому сезоні атакуючий півзахисник настріляв уже шість м'ячів, і за результативністю є одним із лідерів клубу. Лінкольн – це мозок команди! Він володіє чудовою технікою, непогано виконує стандартні положення, тому раджу харків'янам уважно вивчити цього гравця.

Зліва загроза воротам суперника йде від австралійця Гаррі Кьюела. Колишній гравець "Ліверпуля", а тепер зірка "Галатасарая", забив п'ять м'ячів у дев'яти матчах. Австралієць міг, звісно, зіграти й більше ігор, але постійні проблеми зі здоров'ям не дають гравцеві на повну силу заграти в Туреччині. Проте Кьюел забивав, коли виходив, і забивав достатньо, тому списувати його не варто. Цілком імовірно, що проти "Металіста" лівий фланг півзахисту закривати буде саме він.

На правому фланзі у харків'ян можуть бути чималі проблеми. Арда Туран – футболіст, що останнім часом привертає до себе увагу грандів європейського футболу. Молодий хлопець гучно заявив про себе на нещодавньому Чемпіонаті Європи у складі збірної Туреччини. Туран багато забиває і володіє відмінним баченням поля, тому в четвер Ганцарчик і К° мають докласти максимум зусиль, щоб зупинити улюбленця місцевих фанів. Є в запасі у Скібе ще один правий хав – молодий Айдін Їлмаз, який у будь-який момент може підсилити гру турків.

НАПАДНИКИ

Напад "Галатасарая" гармонійно доповнює попередні ланки. Маючи у своєму розпорядженні таких "монстрів", як Мілан Барош, Шабані Нонда та Уміт Каран, можна розраховувати на успіхи в атаці. Особливо небезпечним є чех. Мілан чудово почуває себе в Стамбулі, доводячи свою профпридатність на футбольному полі. Барош забиває і в чемпіонаті, і в Кубку УЄФА. Маючи за плечима безцінний досвід виступів на високому рівні, у чеха є непогані шанси стати лідером "левів".

Інші два форварди не є основними. Нонда непогано розпочинав у Стамбулі, але останнім часом виходить лише на заміну. Щодо Карана, то ветеран "Галатасарая" теж зі старту виходить нечасто, але в будь-яку хвилину на нього може розраховувати тренер. Уміт виступає у клубі з 2001 року і за цей час забив уже 70 м'ячів, забив турок і в зустрічі з "Бенфікою" в Лісабоні.

ВОНИ ЩЕ НЕ СКАЗАЛИ ОСТАННЬОГО СЛОВА

Цьогорічний єврокубковий сезон "Галатасарай" розпочинав із кваліфікації Ліги чемпіонів. У третьому кваліфікаційному раунді турки не зуміли за сумою двох матчів здолати румунську "Стяуа". Перший поєдинок на "Алі Самі Єн" господарі взагалі провалили. На початку зустрічі ще тодішній кіпер Айкут так невдало вибив шкіряного зі своєї карної зони, що нападнику румунів Морено залишалось тільки розстріляти порожні ворота. Не встигли господарі отямитись, як гості забили вдруге. Після вкидання з-за бокової лінії відзначився Ніколіце. "Галатасарай" таки уник поразки завдяки двом м'ячам Нонди, але навіть результативна домашня нічия явно не влаштовувала турків. Матч-відповідь "Галатасарай" програв із рахунком 0:1, і тут досить важко сказати, кому пощастило більше. "Стяуа" забив із положення поза грою, але і з гри міг забивати мінімум 3-4 рази. Оборона турків у цьому матчі не вражала. З іншого боку, ще на початку зустрічі Кьюел влучив у поперечину, і невідомо, як склався б тоді поєдинок, якби австралієць забив.

Далі в першому раунді Кубка УЄФА була добре відома нам "Белінцона". Туркам довелось добряче похвилюватись під час першого матчу, в якому "Галатасарай" начудив в обороні. Той матч на швейцарській землі завершився з рахунком 4:3 на користь "червоно-жовтих". У Стамбулі сильнішими були господарі – 2:1. Саме після цих двох матчів турецька команда заграла інакше. Не було вже тих дитячих помилок у захисті, футболісти заграли впевненіше. В першому турі в поєдинку із грецьким "Олімпіакосом" на полі була загалом одна команда. Перемогу туркам у домашніх стінах приніс черговий точний удар головою Кьюела. У Лісабоні турки витримали стартовий натиск "Бенфіки", що розгортала свої атаки, в основному, лівим флангом. У другому таймі вони стали сміливіше йти вперед. Барош не реалізував вихід віч-на-віч, але Емре Ашик забив після кутового. Другий гол гості забили ефектно, "роздерши" лісабонський захист короткими пасами. Крапку в комбінації поставив ветеран Уміт Каран. Таким чином, "Галатасарай" вихід із групи вже практично оформив. Тепер залишається відіграти матчі, що залишились, на належному рівні і порадувати своєю грою відданих уболівальників.

ГОЛЬОВА ФЕЄРІЯ ПЕРЕНОСИТЬСЯ НА ЧЕТВЕР?

Перед матчем з українським клубом стамбульці в суботу зіграли у внутрішній першості. У старті суперника харків'ян вийшов Уміт Каран, а чех Мілан Барош залишився у запасі. Ймовірно, основного форварда бережуть до єврокубкового матчу. Матч проти середняка ліги "Анкараспора" розпочався обопільними атаками. Перший по-справжньому небезпечний момент організували господарі поля. Де Нігріс обійшов Фернандо Мейру, увійшов у штрафний майданчик і пробив по воротах повз кіпера "Галатасарая" та збірної Італії Моргана де Санктиса, але м'яч із порожніх воріт виніс захисник Сервет Четін. Гравці господарів поля намагались довести, що м'яч перетнув лінію воріт, але арбітр гол не зарахував. На 32-ій хвилині гостям зовсім трохи забракло, щоб забити. Це Сабрі відпасував на Кьюела, який небезпечно пробив головою, – стійка. У другому таймі "Сарай" атакував більше, але забити так і не зумів. Будемо сподіватися, що таку ж "результативність" турки продемонструють і проти українців.

"Анкараспор" – "Галатасарай" – 0:0.

"Галатасарай": де Санктис, Сабрі, Ашик (Нонда, 72), Мейра, Сервет, Волкан, Туран (Бариш, 72), Айхан, Балта, Кьюел, Каран.

Підготував Вадим МОМОТЮК.

** (англ.) — ласкаво просимо до пекла.*

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. БАНЯС
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025133.
Індекс 60994.

